

**Lege pentru modificarea și completarea
Legii audiovizualului nr. 504/2002, precum și pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. Legea audiovizualului nr. 504/2002 , publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 22 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

“1. serviciu media audiovizual - serviciul aflat sub responsabilitatea editorială a unui furnizor de servicii media audiovizuale, având drept scop principal, al acestuia sau al unei secțiuni dissociabile a acestuia, furnizarea de programe în scop informativ, de divertisment sau educativ pentru publicul larg, prin rețele de comunicații electronice, astfel cum sunt reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare; un astfel de serviciu media audiovizual este fie un serviciu de programe de televiziune sau radiodifuziune, astfel cum este definit la pct. 2, fie un serviciu media audiovizual la cerere, astfel cum este definit la pct. 3, și/sau un serviciu media care constituie o comunicare comercială audiovizuală, astfel cum este definită la pct. 15;”

2. La articolul 1 după punctul 1 se introduce un nou punct , pct. 1¹, cu următorul cuprins:

“1¹. serviciu de platformă de partajare a materialelor video - serviciul al cărui scop principal sau al unei secțiuni dissociabile a acestuia ori o funcționalitate esențială a acestuia constă în furnizarea către publicul larg de programe sau de materiale video generate de utilizatori, sau furnizarea ambelor categorii, în scop informativ, de divertisment sau educativ, pentru care furnizorul platformei de partajare a materialelor video nu are responsabilitate editorială, prin rețele de comunicații electronice, astfel cum sunt reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, a căror organizare este stabilită de către furnizorul platformei de partajare a materialelor video, inclusiv prin mijloace automate sau algoritmi, în special prin afișare, marcare și secvenționare;”

3. La articolul 1 punctele 4, 10, 15 -17, 19, 21 și 36 se modifică și vor avea următorul cuprins:

“4. program - ansamblu de imagini în mișcare cu sau fără sunet care constituie un element distinct, indiferent de lungimea acestuia, în cadrul unei grile sau al unui catalog realizat de un furnizor de servicii media audiovizuale, inclusiv filme artistice de lung metraj, videoclipuri, evenimente sportive, comedii de situație, documentare, programe pentru copii, precum și filme și seriale pentru televiziune;

10. retransmisie – captarea și transmiterea simultană, nealterată și integrală a serviciilor de programe de televiziune și/sau de radiodifuziune, destinate recepționării de către public, prin orice rețele de comunicații electronice, astfel cum sunt reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare;

15. comunicare comercială audiovizuală - imagini cu sau fără sunet care sunt destinate să promoveze, direct sau indirect, bunurile, serviciile sau imaginea unei persoane fizice sau juridice care desfășoară o activitate economică, aceste imagini însoțind sau fiind incluse într-un program sau într-un material video generat de utilizator în schimbul unei plăți sau al unei retribuții similare unei plăți ori în scopul autopromovării; formele de comunicare

comercială audiovizuală includ, printre altele, publicitatea radiodifuzată sau televizată, sponsorizarea, teleshoppingul și plasarea de produse;

16. comunicare audiovizuală cu conținut comercial mascat - reprezentarea prin cuvinte sau imagini a bunurilor, serviciilor, numelui, mărcii ori activităților unui producător de bunuri sau furnizor de servicii în cadrul programelor, în cazul în care o astfel de reprezentare este destinată de către furnizorul de servicii media audiovizuale unor scopuri publicitare nedeclarate și poate induce în eroare publicul cu privire la natura sa. Astfel de reprezentări sunt considerate intenționate mai ales atunci când se fac în schimbul unei plăți sau al unei retribuiții similare unei plăți;

17. publicitate televizată - orice formă de mesaj difuzat fie în schimbul unei plăți, fie al unei retribuiții similare unei plăți sau difuzat în scopuri de autopromovare, de către o persoană juridică publică sau privată ori de către o persoană fizică, în legătură cu o activitate comercială, ramură de activitate, meserie ori profesie, pentru a promova furnizarea de bunuri și servicii, inclusiv bunuri imobiliare, drepturi și obligații;

19. sponsorizare - orice contribuție la finanțarea serviciului media audiovizual, serviciului de platformă de partajare a materialelor video, a materialelor video generate de utilizatori sau a programelor, efectuată de persoane juridice de drept public sau privat ori de persoane fizice, neangajate în activități de furnizare de servicii media audiovizuale sau de servicii de platformă de partajare a materialelor video sau în realizarea de opere audiovizuale, în scopul promovării numelui, a mărcii, a imaginii, a activității sau a produselor proprii;

21. plasare de produse - orice formă de comunicare comercială audiovizuală ce constă în includerea sau referirea la un produs, la un serviciu sau la mărcile acestora, prin inserarea în cadrul unui program sau al unui material video generat de utilizator, în schimbul unei plăți sau al unei retribuiții similare unei plăți;"

36. codare - procedeu prin care semnalul inițial este transformat la emisie astfel încât acesta să poată fi restabilit la recepție numai dacă se cunoaște algoritmul de codare;"

4. . La articolul 1 după punctul 38 se introduc cinci noi puncte, pct. 39 - 43 cu următorul cuprins:

39. material video generat de utilizator - serie de imagini în mișcare cu sau fără sunet care constituie un element distinct, indiferent de lungimea acestuia, și care este creat de un utilizator și este încărcat pe o platformă de partajare a materialelor video de către utilizatorul respectiv sau de către orice alt utilizator;

40. decizie editorială - decizie luată în mod periodic în scopul exercitării responsabilității editoriale și în legătură cu funcționarea de zi cu zi a serviciului media audiovizual;

41. furnizor de platformă de partajare a materialelor video - persoana fizică sau juridică ce oferă un serviciu de platformă de partajare a materialelor video;

42. autoreglementare - tip de inițiativă voluntară care permite operatorilor economici, partenerilor sociali, organizațiilor și asociațiilor neguvernamentale să adopte orientări comune între ele și pentru ele;

43. ERGA - Grupul autorităților europene de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale, organism care își desfășoară activitatea conform prevederilor art. 30^b din Directiva 2010/13/UE, forma consolidată, cu completările și modificările aduse prin Directiva 2018/1808/UE; ”

5. La articolul 2, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alin. (2¹) cu următorul cuprins:

(2¹) Prevederile prezentei legi se aplică și următoarelor categorii:

a) furnizorilor de platformă de partajare a materialelor video aflați sub jurisdicția României;

b) furnizorilor de platformă de partajare a materialelor video aflați sub jurisdicția unui stat care nu este membru al Uniunii Europene, dar al cărui conținut poate fi accesat pe teritoriul României.”

6. La articolul 2, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6) cu următorul cuprins:

“(6) Furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația să informeze Consiliul Național al Audiovizualului cu privire la orice schimbare care ar putea afecta stabilirea jurisdicției.”

7. După articolul 2 se introduc trei noi articole , art. 2¹ - art. 2³ cu următorul cuprins:
„Art. 2¹

(1) Consiliul Național al Audiovizualului întocmește și administrează lista actualizată a furnizorilor de servicii media audiovizuale, aflați în jurisdicția României, cuprinzând și criteriile în baza cărora s-a stabilit jurisdicția pentru fiecare furnizor, asigurând comunicarea periodică a acesteia, inclusiv a actualizărilor ei, către Comisia Europeană și către public, prin afișarea acesteia pe pagina de internet a Consiliului.

(2) În domeniul serviciilor media audiovizuale, Consiliul Național al Audiovizualului poate impune, prin decizii de reglementare, furnizorilor de servicii media audiovizuale aflați în jurisdicția României măsuri mai detaliate sau mai stricte de interes public general, cu respectarea dreptului european aplicabil.

(3) Consiliul Național al Audiovizualului cooperează cu celeritate pentru a ajunge la o soluție eficientă și satisfăcătoare, cu autoritatea competentă din statul de jurisdicție al furnizorului de servicii media audiovizuale, în legătură cu orice problemă, în situația în care serviciul furnizat este orientat în întregime sau în cea mai mare parte către teritoriul României.

Art. 2²

(1) Consiliul Național al Audiovizualului va cere unui furnizor aflat sub jurisdicția României să se conformeze normelor de interes public general și va informa periodic, cu privire la acțiunile întreprinse, autoritatea competentă din statul membru care a solicitat, în baza unei cereri motivate, luarea unor măsuri, în ce privește furnizorul respectiv, al cărui serviciu media audiovizual este orientat în întregime sau în cea mai mare parte către teritoriul statului care a făcut solicitarea.

(2) În termen de 60 de zile de la primirea cererii prevăzute la alin. (1), Consiliul Național al Audiovizualului informează autoritatea competentă din statul membru solicitant și Comisia Europeană cu privire la rezultatele obținute și, dacă este cazul, explică motivele pentru care nu a putut fi găsită o soluție. Consiliul Național al Audiovizualului poate solicita Comitetului de contact, instituit potrivit art. 29 din Directiva 2010/13/UE din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale), să analizeze cazul respectiv.

Art. 2³

(1) În aplicarea prevederilor art. 2¹ alin. (3) și art. 2² alin. (1) Consiliul Național al Audiovizualului este autorizat să adopte măsuri corespunzătoare împotriva furnizorului de servicii media audiovizuale respectiv în cazul în care, în mod cumulativ:

a) apreciază că rezultatele obținute prin aplicarea dispozițiilor art. 2² alin. (1) nu sunt satisfăcătoare;

b) există dovezi care arată că furnizorul de servicii media audiovizuale în cauză s-a stabilit în statul membru de jurisdicție pentru a eluda normele mai stricte, în domeniul serviciilor media audiovizuale, care i s-ar aplica în cazul în care s-ar fi stabilit pe teritoriul României,

cu condiția ca dovezile respective să permită stabilirea în mod rezonabil a unei astfel de eludări, fără a fi nevoie să se demonstreze intenția furnizorului de servicii media audiovizuale de a eluda respectivelor norme mai stricte.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie necesare din punct de vedere obiectiv, aplicate nediscriminatoriu și proporționale cu obiectivele pe care le urmăresc și pot fi luate numai în cazul în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) Consiliul Național al Audiovizualului a notificat Comisiei Europene și autorității competente din statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii media audiovizuale intenția sa de a lua măsurile respective, prezentând totodată motivele pe care își întemeiază evaluarea;

b) Consiliul Național al Audiovizualului a respectat dreptul la apărare al furnizorului de servicii media audiovizuale în cauză și, în special, a oferit furnizorului de servicii media audiovizuale respectiv posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la presupusa eludare și la măsurile pe care intenționează să le ia;

c) există avizul ERGA, potrivit dispozițiilor art. 30^b alin. (3) din *Directiva 2010/13/UE*, cu privire la conformitatea măsurilor respective cu dreptul european, și în special cu privire la faptul că evaluările efectuate de către Consiliul Național al Audiovizualului în contextul măsurilor prevăzute la alin. (1) sunt corect fundamentate.

(3) În vederea facilitării emiterii de către ERGA a avizului menționat la alin. (2) lit. c), Consiliul Național al Audiovizualului transmite toate informațiile necesare, referitoare la cazul respectiv, dacă aceasta consideră că informațiile deținute nu sunt suficiente.”

8. După articolul 6 se introduce un articol nou, art. 6¹ cu următorul cuprins:

“Art. 6¹

(1) În domeniul serviciilor media audiovizuale este încurajată autoreglementarea, aceasta realizându-se prin intermediul unor coduri de conduită adoptate la nivel național, în condițiile și cu respectarea prevederilor prezentei legi. Codurile de conduită se elaborează prin cooperare între furnizorii de servicii media audiovizuale, furnizorii de servicii de platformă de partajare a materialelor video sau de organizațiile care îi reprezintă și reprezentanții celorlalte sectoare interesate.

(2) Codurile elaborate în temeiul alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să fie concepute astfel încât să fie acceptate de principalele părți interesate;

b) să stabilească în mod clar și neechivoc obiectivele pe care le urmăresc;

c) să prevadă dispoziții privind monitorizarea și evaluarea în mod regulat, transparent și independent a îndeplinirii obiectivelor pe care le vizează;

d) să cuprindă dispoziții privind asigurarea efectivă a respectării normelor impuse, inclusiv sancțiuni eficiente;

e) să aibă drept scop reducerea în mod efectiv a expunerii minorilor la comunicările comerciale audiovizuale având ca obiect băuturile alcoolice, precum și produsele alimentare și băuturile care conțin substanțe nutritive și substanțe cu efect nutrițional sau fiziologic, în special grăsimi, acizi grași trans, sare sau sodiu și zaharuri, al căror consum excesiv nu este recomandat în regimul alimentar global. Astfel de comunicări comerciale audiovizuale nu trebuie să scoată în evidență calitatea pozitivă a aspectelor nutriționale ale unor astfel de produse alimentare și băuturi.

(3) Consiliul Național al Audiovizualului poate impune furnizorilor de servicii media audiovizuale să respecte norme mai detaliate sau mai stricte, conforme cu dreptul european, inclusiv în cazul în care un cod de conduită sau anumite părți din acesta s-au dovedit a nu fi suficient de eficiente. Consiliul Național al Audiovizualului va raporta aceste norme Comisiei Europene, fără întârzieri nejustificate.

(4) Normele mai stricte instituite la nivel național conform prevederilor alin.(3) trebuie să fie necesare, justificate și proporționale din perspectiva obiectivului de interes public general urmărit.

(5) Normele, procedurile și condițiile restrictive aplicate serviciilor media audiovizuale sunt aceleași atât pentru serviciile liniare cât și pentru cele neliniare.”

9. La articolul 10 alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(2) Consiliul este autoritate unică de reglementare în domeniul serviciilor media audiovizuale și își exercită competențele în mod imparțial și transparent, în temeiul prezentei legi și al dreptului Uniunii Europene, fără a solicita sau accepta instrucțiuni din partea niciuneia alte instituții sau entități, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin.. Colaborarea cu organisme de autoreglementare, desfășurată în baza unor acorduri sau parteneriate nu constituie solicitare sau acceptare de instrucțiuni.”

10. La articolul 10 alineatul (3) litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

”i) creșterea nivelului de sensibilizare a opiniei publice în legătură cu utilizarea serviciilor media audiovizuale, prin dezvoltarea și promovarea educației pentru media la nivelul tuturor categoriilor sociale, inclusiv prin intermediul sau în parteneriat cu Ministerului Educației;”

11. La articolul 10 alineatul (3) după litera l) se introduc trei noi litere, lit. m) - o), cu următorul cuprins:

”m) schimbul de informații, de experiență și de bune practici, cu autoritățile competente din statele membre și Comisia Europeană, în cadrul Comitetului de contact și în cadrul ERGA, cu privire la procedura de restricționare a serviciilor media audiovizuale, precum și menținerea și dezvoltarea relațiilor cu organismele și forurile internaționale și cu autoritățile de reglementare din statele membre al Uniunii Europene și participarea la evenimentele organizate de acestea;

n) încurajarea furnizorilor de servicii media audiovizuale să elaboreze planuri de acțiune privind accesibilitatea în vederea îmbunătățirii continue și treptate a accesibilității serviciilor lor pentru persoanele cu dizabilități, pe care să le comunice către Consiliu;

o) schimbul de informații, de experiență și de bune practici, cu Comisia Europeană și autoritățile similare din alte state, în ceea ce privește aplicarea cadrului de reglementare privind serviciile media audiovizuale, inclusiv cu privire la accesibilitate și la competențele în domeniul audiovizual.”

12. La articolul 10 după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

“(3¹) Până la data de 19 decembrie 2022 și, ulterior, o dată la trei ani, Consiliul înaintează Comisiei Europene un raport cu privire la punerea în aplicare a obligației prevăzute la alin. (3) lit. i).”

13. La articolul 10 alineatul (6) al se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Consiliul este obligat să sesizeze autoritățile competente cu privire la apariția sau existența unor practici restrictive de concurență, a abuzului de poziție dominantă sau a concentrărilor economice supuse controlului Consiliului Concurenței, precum și cu privire la orice alte încălcări ale prevederilor legale care nu intră în competența sa, cum ar fi practicile incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii, încălcări ale prevederilor legale în domeniul protecției datelor personale, precum și ale drepturilor de autor și drepturilor conexe. Consiliul poate încheia cu autoritățile competente un protocol de colaborare prin care se vizează asigurarea schimbului de informații în vederea îmbunătățirii măsurilor de identificare și întreprinderii acțiunilor necesare respectării prevederilor prezentei legi.”

14. La articolul 10 după alineatul (6) se introduc opt noi alineate, alin. (7)-(14) cu următorul cuprins:

“(7) Consiliul informează Comisia Europeană, fără întârzieri nejustificate, cu privire la conflictele de jurisdicție, care nu s-au putut rezolva printr-un acord valabil, dintre România și un alt stat membru al Uniunii Europene. Deciziile Comisiei Europene în astfel de cazuri, cu privire la stabilirea jurisdicției, sunt obligatorii.

(8) Consiliul este autorizat să înființeze și să gestioneze un punct de contact online unic, ușor accesibil, inclusiv pentru persoanele cu dizabilități, precum și disponibil publicului pentru furnizarea de informații și primirea de plângeri cu privire la oricare dintre chestiunile legate de accesibilitatea serviciilor media audiovizuale.

(9) Consiliul raportează Comisiei Europene până la data de 19 decembrie 2021 și, ulterior, o dată la doi ani, cu privire la îndeplinirea obligației prevăzute la art. 23 alin. (1), precum și cu privire la contribuțiile financiare impuse furnizorilor în temeiul art. 13 alin. (1) lit. h) și h¹) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Consiliul informează autoritatea și/sau organismul național de reglementare al statului membru al Uniunii Europene, când primește de la un furnizor de servicii media audiovizuale aflat în jurisdicția României informații potrivit cărora acesta urmează să furnizeze un serviciu orientat în întregime sau în cea mai mare parte către publicul statului membru respectiv.

(11) Cererile venite din partea autorității competente și/sau organismului național de reglementare al unui stat membru al Uniunii Europene, privind activitățile unui furnizor de servicii media audiovizuale aflat în jurisdicția României, care furnizează un serviciu ce vizează teritoriul statului membru respectiv, sunt soluționate de către Consiliu în termen de cel mult 60 de zile de la primire. Consiliul este autorizat să solicite autorității și/sau organismului național de reglementare al statului membru care a formulat cererea, orice informații pe care le consideră utile în soluționarea acesteia.

(12) Până la data de 19 decembrie 2022 și, ulterior, o dată la trei ani, Consiliul înaintează un raport Comisiei Europene cu privire la punerea în aplicare a prevederilor art. 41¹ alin. (1).

(13) Raportul menționat la alin. (12) se publică pe pagina de internet a Consiliului.

(14) Consiliul furnizează Comisiei Europene sau autorității de reglementare din alt stat, informațiile solicitate de aceasta, privind aspecte legate de domeniul gestionat de acesta.”

15. La articolul 15 alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(8) Deciziile Consiliului având caracter individual se comunică celor interesați și intră în vigoare de la data comunicării, dacă nu se prevede altfel, și pot fi contestate la instanța competentă.”

16. La articolul 16 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(1) Activitatea Consiliului este finanțată de la bugetul de stat, astfel încât să asigure respectarea prevederilor prezentei legi, îndeplinirea funcțiilor în mod eficace, pentru a contribui la activitatea ERGA și a-și îndeplini obligațiile asumate în calitate de membru permanent în organismele internaționale comune ale autorităților de reglementare în domeniul audiovizualului. Bugetul aprobat al Consiliului se publică pe pagina de internet a Consiliului.”

17. La articolul 20 după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

“(4¹) În cazul menționat la alin. (4), hotărârea Parlamentului de respingere a raportului anual de activitate, se motivează în mod corespunzător, se notifică persoanei vizate și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

18. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23

(1) Furnizorii de servicii media audiovizuale la cerere, aflați sub jurisdicția României, au obligația să aloce, în cadrul serviciilor media audiovizuale la cerere, cel puțin 30 % din cataloagele lor operelor europene, precum și să asigure promovarea acestor opere. Procentul de 30% se calculează pe baza titlurilor din catalogul de servicii, în cazul seriilor de televiziune, sezonul fiind echivalentul unui titlu. Promovarea se poate realiza prin facilitarea accesului la aceste opere, printr-o secțiune dedicată operelor europene care să fie accesibilă de la pagina de pornire a serviciului, posibilitatea căutării de opere europene în instrumentul de căutare disponibil în cadrul respectivului serviciu, utilizarea de opere europene în campanii ale respectivului serviciu sau asigurarea unui procentaj minim de opere europene promovate din catalogul respectivului serviciu, utilizarea bannerelor sau a unor instrumente similare.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) nu se aplică furnizorilor de servicii media audiovizuale la cerere cu o cifră de afaceri sub 2 milioane de euro, aferentă furnizării de servicii media audiovizuale sau cu un nivel de audiență mai mic de 1%,

(3) În cazul în care un furnizor de servicii media audiovizuale nu furnizează un serviciu media audiovizual la cerere pentru o anumită perioadă de timp, respectarea obligației impuse în temeiul alin. (1) se evaluează în raport de timpul efectiv de furnizare a serviciului respectiv.”

19. La articolul 28 alineatele (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Difuzarea programelor pentru copii poate fi întreruptă de publicitate televizată o singură dată în timpul unei durate programate de cel puțin 30 de minute, cu condiția ca durata prevăzută a programului să depășească 30 de minute.

(6) Este interzisă difuzarea de teleshopping, în timpul programelor pentru copii, precum și inserarea de publicitate televizată sau de teleshopping în timpul difuzării oficierii unui serviciu religios.”

20. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29

(1) Comunicările comerciale audiovizuale difuzate de furnizorii de servicii media audiovizuale trebuie să respecte următoarele condiții:

a) să poată fi ușor identificate ca atare, comunicările audiovizuale cu conținut comercial mascat fiind interzise;

b) să nu facă uz de tehnici subliminale;

c) să respecte demnitatea umană;

d) să nu includă și să nu promoveze acte de discriminare bazată pe criteriu de sex, origine rasială sau etnică, naționalitate, religie sau credință, dizabilitate, vârstă sau orientare sexuală;

e) să nu aducă ofensa convingerilor religioase sau politice ale telespectatorilor și radioascultătorilor;

f) să nu stimuleze comportamente daunatoare sănătății sau siguranței populației;

g) să nu stimuleze comportamente care dăunează în mod grav protecției mediului;”

h) să nu stimuleze comportamente indecente sau imorale;

i) să nu promoveze, direct sau indirect, practici oculte.

(2) Comunicările comerciale audiovizuale trebuie să nu provoace nicio daună morală, fizică sau mentală minorilor și, în special:

a) să nu instige în mod direct minorii să cumpere sau să închirieze un produs sau serviciu, prin exploatarea lipsei de experiență ori a credulității acestora;

b) să nu încurajeze în mod direct minorii să își convingă părinții sau pe alte persoane să cumpere bunurile ori serviciile care fac obiectul publicității;

c) sa nu exploateze încrederea speciala pe care minorii o au în parinti, profesori sau alte persoane;

d) sa nu prezinte în mod nejustificat minori în situatii periculoase.

(3) Comunicarile comerciale audiovizuale cu continut comercial mascat sunt interzise.

(4) Comunicările comerciale audiovizuale pentru băuturi alcoolice în cadrul serviciilor media audiovizuale la cerere, cu excepția sponsorizării și a plasării de produse, trebuie să respecte criteriile prevăzute la art. 32.

(5) Comunicarile comerciale audiovizuale pentru bauturi alcoolice nu pot încuraja consumul excesiv al bauturilor respective si nu pot viza în mod special minorii,

(6) Orice formă de comunicare comercială audiovizuală pentru țigări și alte produse din tutun, inclusiv pentru țigarete electronice și flacoane de reumplere este interzisă.

(7) Comunicările comerciale audiovizuale având ca obiect medicamente sau tratamente medicale, disponibile în România numai pe bază de prescripție medicală sunt interzise.

(8) Comunicarile comerciale audiovizuale care aduc atingere intereselor legale ale consumatorilor sunt interzise.

(9) Furnizorii de servicii media audiovizuale sunt încurajați să dezvolte coduri de conduită privind comunicările comerciale audiovizuale, cu respectarea cerințelor prevăzute la art. 6¹, care să aibă ca scopuri principale cel puțin următoarele reducerea în mod efectiv a expunerii minorilor la comunicările comerciale audiovizuale având ca obiect băuturile alcoolice, precum și produsele alimentare și băuturile care conțin substanțe nutritive și substanțe cu efect nutrițional sau fiziologic, în special grăsimi, acizi grași trans, sare sau sodiu și zaharuri, al căror consum excesiv nu este recomandat în regimul alimentar global. Astfel de comunicări comerciale audiovizuale nu trebuie să scoată în evidență calitatea pozitivă a aspectelor nutriționale ale unor astfel de produse alimentare și băuturi.”

22. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 31

(1) Pentru programele produse ulterior datei de 19 decembrie 2009, plasarea de produse este permisă în cadrul serviciilor media audiovizuale, cu excepția programelor de știri și de actualități, a programelor dedicate consumatorilor, a programelor religioase și a programelor pentru copii.

(2) Programele dedicate consumatorilor, prevăzute la alin. (1) sunt programe care oferă consiliere publicului sau care conțin evaluări privind achiziționarea de produse și servicii.

(3) Programele produse după 19 decembrie 2009 care conțin plasări de produse trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) conținutul și organizarea în cadrul unei grile, în cazul transmisiilor de televiziune, sau în cadrul unui catalog, în cazul serviciilor media audiovizuale la cerere, nu sunt în nicio circumstanță influențate într-un mod care să afecteze responsabilitatea și independența editorială a furnizorului de servicii media audiovizuale;

b) nu încurajează în mod direct cumpărarea sau închirierea de bunuri sau servicii, mai ales prin trimiteri exprese cu caracter promoțional la bunurile sau serviciile respective;

c) nu pun în evidență, în mod nejustificat, produsul în cauză;

d) trebuie să cuprindă informații clare privind produsele, fiind identificate corespunzător atât la început, cât și la sfârșit, precum și la reluarea după o pauză publicitară, astfel încât să se evite orice confuzie din partea publicului.

(4) Consiliul poate aproba, prin decizie, condițiile în care se poate deroga de la condițiile prevăzute la alin. (3) lit. d), cu excepția programelor produse sau comandate de către un furnizor de servicii media audiovizuale sau de către o societate afiliată furnizorului respectiv.

(5) În cadrul programelor produse după 19 decembrie 2009 se interzice plasarea de produse precum:

- a) țigări și alte produse din tutun, precum și pentru țigarete electronice și flacoane de reumplere sau produse ale operatorilor economici al căror obiect principal de activitate îl constituie fabricarea sau vânzarea produselor respective;
- b) medicamente sau tratamente medicale specifice care sunt disponibile numai pe bază de prescripție medicală.”

23. La articolul 34 alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(2) Sponsorizarea serviciilor sau programelor media audiovizuale de către persoane fizice sau juridice a căror activitate principală este fabricarea sau comercializarea de țigări și de alte produse din tutun, precum și de țigarete electronice și de flacoane de reumplere este interzisă.

...

(4) Sponsorizarea programelor de știri și de actualități este interzisă.”

24. La articolul 34 după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul conținut :

„(5) Prezentarea unei sigle de sponsorizare în timpul programelor pentru copii, al documentarelor și al programelor religioase este interzisă.”

25. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 35

(1) Proporția de spoturi publicitare televizate și de spoturi de teleshopping cuprinsă în intervalul orar 6.00-24.00 nu poate depăși 20 % din intervalul respectiv.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul:

- a) anunțurilor făcute de radiodifuzor în legătură cu propriile programe și cu produsele auxiliare derivate direct din aceste programe sau în legătură cu programele și serviciile media audiovizuale ale altor entități care aparțin aceluiași grup de radiodifuziune;
- b) anunțurilor de sponsorizare;
- c) plasărilor de produse;
- d) cadrelor neutre cuprinse între conținutul editorial și spoturile de publicitate televizată sau de teleshopping, precum și între spoturile individuale.”

26. La articolul 39 alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(1) Este interzisă difuzarea, în cadrul serviciilor media audiovizuale furnizate de către furnizorii de servicii media audiovizuale aflați în jurisdicția României, de programe care pot afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală a minorilor, în special programele care conțin pornografie sau violență nejustificată.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) se pot difuza programe care pot afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală a minorilor, numai dacă, prin alegerea intervalului orar de difuzare, prin codare sau ca efect al altor sisteme de acces condiționat, se asigură faptul că minorii din zona de transmisie, în situații normale, nu pot auzi sau vedea emisiunile respective.”

27. La articolul 39, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

“(4) Pentru aplicarea prevederilor alin. (3) este permisă utilizarea autoreglementării, în condițiile prevăzute la art. 6¹.”

28. Articolul 39¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 39¹

(1) În cadrul serviciilor media audiovizuale, programele care ar putea afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală a minorilor, pot fi puse la dispoziție dacă s-au luat toate măsurile necesare astfel ca minorii să nu poată vedea ori auzi, în mod normal, conținutul difuzat. Restricționarea accesului trebuie să fie proporțională cu potențialele efecte negative ale unui program și se poate realiza prin selectarea orei de difuzare, prin instrumente de verificare a vârstei sau alte măsuri tehnice. Programele care conțin pornografie sau violență nejustificată fac obiectul celor mai stricte măsuri.

(2) Se interzice prelucrarea în scopuri comerciale, cum ar fi marketingul direct, crearea de profiluri și publicitatea orientată în funcție de comportament a datelor cu caracter personal ale minorilor colectate sau altfel generate de furnizorii de servicii media audiovizuale în aplicarea alin. (1).”

29. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 40

(1) Serviciile media audiovizuale prestate de furnizorii aflați în jurisdicția României nu trebuie să conțină:

a) incitări la violență sau la ură împotriva unui grup de persoane ori a unui membru al unui grup, bazate pe considerente precum sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, dizabilități, vârstă, orientare sexuală sau boală cronică necontagioasă;

b) instigări publice la săvârșirea de infracțiuni de terorism, astfel cum sunt prevăzute de Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Măsurile luate de Consiliu în aplicarea alin. (1) trebuie să fie necesare și proporționale și să respecte drepturile și principiile prevăzute în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.”

30. Titlul Capitolului III⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

“CAPITOLUL III⁴: Accesibilizarea serviciilor media audiovizuale pentru persoanele cu dizabilități”

31. După articolul 41 se introduce un nou articol, art. 41¹, ca parte a Capitolului III⁴, cu următorul cuprins:

“Art. 41¹

(1) Furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația să asigure, treptat și continuu, accesul persoanelor cu dizabilități la serviciile prestate sau furnizate, prin intermediul unor măsuri efective, care vor include, fără a se limita la acestea, limbajul semnelor, subtitrarea pentru persoanele cu deficiențe de auz, subtitrările vorbite și descrierea audio.

(2) Furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația să prezinte Consiliului un raport anual, cu privire la punerea în aplicare a măsurilor prevăzute la alin. (1). Raportul se publică pe pagina de internet a furnizorului respectiv.

(3) Furnizorii de servicii media audiovizuale comunică Consiliului orice plan de acțiune cuprinzând măsuri privind accesibilitatea serviciilor lor pentru persoanele cu dizabilități.”

32. La articolul 42¹ alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**(1)** Persoanele cu dizabilități au dreptul de acces la serviciile media audiovizuale, în funcție de posibilitățile tehnologice.”

33. La articolul 42¹ după alineatul (5) se introduc cinci noi alineate, alin. (6)-(10), cu următorul cuprins:

(6) Informațiile de urgență, inclusiv comunicările și anunțurile publice transmise în situația unor dezastre naturale, care se publică prin intermediul serviciilor media audiovizuale, sunt furnizate într-un mod accesibil pentru persoanele cu dizabilități.

(7) Furnizorii de servicii media audiovizuale vor asigura vizibilitatea corespunzătoare pentru următoarele categorii de conținut, considerate de interes general:

a) anunțurile oficiale ale instituțiilor și autorităților publice, în cadrul unor acțiuni de alertă, avertizare și informare a publicului derulate în condițiile legii, cu condiția ca aceste anunțuri să nu promoveze propria imagine a instituției sau autorității respective;

b) informații și comunicate oficiale ale autorităților publice cu privire la dezastre, starea de urgență, starea de război, starea de asediu, starea de necesitate sau starea de alertă ori alte situații asemănătoare reglementate prin legi speciale.

(8) Serviciile media audiovizuale prestate de furnizorii de servicii nu pot face obiectul inserărilor în scopuri comerciale sau al modificărilor fără acordul explicit al furnizorilor acestora, cu următoarele excepții:

a) inserările inițiate sau autorizate exclusiv în scop privat de către utilizatorul serviciului, cum ar fi inserările generate de serviciile destinate comunicărilor individuale;

b) elementele de control ale oricărei interfețe de utilizator necesare pentru funcționarea dispozitivului sau pentru navigarea în cadrul programului, ca de exemplu indicatorii de volum, funcțiile de căutare, meniurile de navigare sau listele de canale;

c) inserările legitime, cum ar fi inserările de tip informații de avertizare, informații de interes public general, subtitrări sau comunicări comerciale oferite de furnizorul de servicii media audiovizuale;

d) tehnicile de compresie a datelor prin care se reduce dimensiunea fișierului de date și alte tehnici de adaptare a unui serviciu la mijloacele de distribuție, cum ar fi rezoluția și codificarea, fără să aducă nicio modificare conținutului.

(9) Mecanismele complete ale măsurilor de implementare vor fi stabilite de Consiliu, asigurând proporționalitatea măsurilor de protejare a intereselor legitime ale utilizatorilor cu cele de protejare a intereselor legitime ale furnizorilor de servicii media audiovizuale.

(10) Timpul de emisie alocat anunțurilor prezentate de radiodifuzor sau de grupul de radiodifuziune din care acesta face parte, în legătură cu propriile sale programe și cu produse auxiliare derivate direct din respectivele programe, sau consacrat anunțurilor din partea serviciilor publice și solicitărilor de ajutor umanitar, difuzate gratuit, cu excepția cheltuielilor suportate pentru transmiterea unor astfel de solicitări, nu se include în timpul de emisie maxim care poate fi alocat publicității televizate și teleshoppingului.”

34. După Capitolul III⁵ ”Protecția victimelor violenței domestice”, se introduce un nou capitol, Capitolul III⁶: Dispoziții aplicabile serviciilor de platformă de partajare a materialelor video, cuprinzând șase noi articole, respectiv art. 42⁵-42¹⁰, cu următorul cuprins:

“ Capitolul III⁶ Dispoziții aplicabile serviciilor de platformă de partajare a materialelor video

Art. 42⁵

(1) Furnizorii de servicii de platformă de partajare a materialelor video stabiliți în România, în sensul art. 1 pct. 4 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările ulterioare, sunt considerați sub jurisdicția României.

(2) Canalele sau orice alt serviciu audiovizual aflat sub responsabilitatea editorială a unui furnizor de servicii media audiovizuale pot constitui, în sine, servicii mass-media audiovizuale, chiar dacă acestea sunt oferite printr-o platformă de partajare a materialelor

video. În astfel de cazuri, jurisdicția se poate stabili conform art. 2 alin. (2¹) – (4) din prezenta lege.

(3) Un furnizor de platformă de partajare a materialelor video, care nu se află sub jurisdicția României, conform prevederilor alin. (1), este considerat a fi sub jurisdicția statului în care, respectivul furnizor:

a) are o societate-mamă sau o filială care este stabilită pe teritoriul statului respectiv;

b) face parte dintr-un grup și o altă societate din grupul respectiv este stabilită pe teritoriul statului respectiv.

(4) În cuprinsul alin. (3) următorii termeni reprezintă:

a) societate-mamă - persoană juridică care controlează una sau mai multe filiale;

b) filială - persoană juridică controlată de o „societate-mamă”, în cazul în care există mai multe filiale și fiecare dintre acestea este stabilită într-un stat diferit, se consideră că furnizorul platformei de partajare a materialelor video este stabilit în statul în care una dintre filiale și-a început pentru prima oară activitatea, cu condiția să mențină o legătură stabilă și efectivă cu economia statului respectiv;

c) grup - societate-mamă, toate filialele acesteia și toate celelalte persoane juridice care au legături organice economice și juridice cu acestea.

(5) În scopul aplicării alin. (3), în cazul în care societatea-mamă, filiala sau celelalte societăți din grup sunt fiecare stabilite în state diferite, se consideră că furnizorul platformei de partajare a materialelor video este stabilit în statul în care este stabilită societatea sa mamă sau, în absența unei astfel de stabiliri, se consideră că este stabilit în statul în care este stabilită filiala sa sau, în absența unei astfel de stabiliri, în statul în care este stabilită cealaltă societate din grup.

(6) În scopul stabilirii răspunderii civile, penale și contravenționale a furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video sunt aplicabile prevederile art. 3 și art. 11 – 15 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările ulterioare.

Art 42⁶

(1) Consiliul întocmește, păstrează și afișează pe pagina sa de internet o listă actualizată a furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video stabiliți sau considerați ca fiind stabiliți pe teritoriul României și precizează criteriile care au stat la baza stabilirii jurisdicției, conform prevederilor art. 42⁵.

(2) Consiliul comunică Comisiei Europene lista menționată la alin. (1), inclusiv orice actualizări ale acesteia.

(3) Consiliul informează Comisia Europeană, fără întârzieri nejustificate, cu privire la conflictele de jurisdicție dintre România și un alt stat membru al Uniunii Europene privind furnizorii de platforme de partajare a materialelor video, care nu s-au putut rezolva prin acordul părților .

Art 42⁷

Furnizorii de platforme de partajare a materialelor video au obligația să ia măsuri corespunzătoare pentru a proteja:

a) minorii de programele, de materialele video generate de utilizatori și de comunicările comerciale audiovizuale care le pot afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală, în special de programele care contin pornografie sau violență nejustificată, conform prevederilor art. 39 alin. (1);

b) publicul larg de programele, de materialele video generate de utilizatori și de comunicările comerciale audiovizuale care conțin incitări la violență sau la ură împotriva unui grup de persoane ori a unui membru al unui grup, bazate pe motive precum sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, dizabilități, vârstă sau orientare sexuală sau boală cronică necontagioasă;

c) publicul larg de programele, de materialele video generate de utilizatori și de comunicările comerciale audiovizuale având un conținut a cărui difuzare constituie instigare publică la săvârșirea de infracțiuni la Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare, sau la Legea nr. 196/2003 privind prevenirea și combaterea pornografiei, republicată, ori infracțiuni de natură rasistă și xenofobă.

Art 42⁸

(1) Furnizorii de platforme de partajare a materialelor video aflați în jurisdicția României au obligația să ia măsuri în vederea respectării prevederilor art. 29 alin. (1) și (2), atât cu privire la comunicările comerciale audiovizuale care sunt promovate, comercializate sau organizate de către respectivii furnizori, cât și cu privire la comunicările comerciale audiovizuale care nu sunt promovate, comercializate sau organizate de către aceștia, ținând seama de controlul limitat exercitat de platformele de partajare a materialelor video respective asupra acestor comunicări comerciale audiovizuale.

(2) Furnizorii de platforme de partajare a materialelor video au obligația să ia măsuri în vederea informării, în mod clar a utilizatorilor, atunci când programele și materialele video generate de utilizatori conțin comunicări comerciale audiovizuale, cu condiția ca aceste comunicări să fie declarate, conform alin. (7) lit. c) sau dacă furnizorul are cunoștință de acest lucru.

(3) În domeniul platformelor de partajare a materialelor video este încurajată utilizarea autoreglementării prin intermediul codurilor de conduită, în vederea reducerii în mod efectiv a expunerii copiilor la comunicările comerciale audiovizuale privind produse alimentare și băuturi care conțin substanțe nutritive și substanțe cu efect nutrițional sau fiziologic, în special grăsimi, acizi grași trans, sare sau sodiu și zaharuri, al căror consum excesiv nu este recomandat în regimul alimentar global.

(4) Codurilor de conduită, prevăzute la alin. (3), trebuie să dispună ca nicio comunicare comercială audiovizuală să nu scoată în evidență calitatea pozitivă a aspectelor nutriționale ale produselor alimentare sau băuturilor precizate la alineatul respectiv.

(5) Furnizorii de platforme de partajare a materialelor video sunt încurajați să facă schimb de bune practici cu privire la codurile de conduită prevăzute la alin. (3).

(6) Măsurile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt în sarcina tuturor furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video aflați în jurisdicția României și se stabilesc în funcție de natura conținutului în cauză, de daunele pe care le poate cauza, de caracteristicile categoriei de persoane care trebuie protejate, precum și de drepturile și interesele legitime aflate în joc, inclusiv cele ale furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video și ale utilizatorilor care au creat și/sau au încărcat conținutul, precum și de interesul public general, acestea trebuind să fie fezabile și proporționale, ținând seama de amploarea serviciului de platformă de partajare a materialelor video și de natura serviciului furnizat.

(7) În scopul protecției minorilor, furnizorii de platforme de partajare a materialelor video au obligația să ia măsuri pentru controlul accesului la conținut, astfel:

a) includerea și aplicarea, în termenii și condițiile serviciilor de platformă de partajare a materialelor video, a cerințelor derivate din aplicarea prevederilor art. 42⁷;

b) includerea și aplicarea, în termenii și condițiile serviciilor de platformă de partajare a materialelor video, a cerințelor prevăzute la art. 29 alin. (1) și (2), privind comunicările comerciale audiovizuale care nu sunt promovate, comercializate sau organizate de către furnizorii de platforme de partajare a materialelor video;

c) includerea unei funcționalități prin care utilizatorii care încarcă materiale video generate de utilizatori să declare dacă astfel de materiale video conțin comunicări comerciale audiovizuale în măsura în care aceștia au cunoștință de acest lucru sau în măsura în care se poate presupune în mod rezonabil că aceștia au cunoștință de acest lucru;

d) instituirea și utilizarea unor mecanisme transparente și ușor de utilizat care să le permită utilizatorilor de platforme de partajare a materialelor video să raporteze sau să semnaleze

respectivului furnizor al platformei de partajare a materialelor video conținutul menționat la art. 42⁷ care este furnizat pe platforma sa;

e) instituirea și utilizarea unor sisteme prin intermediul cărora furnizorii de platforme de partajare a materialelor video să le explice utilizatorilor acestor platforme care au fost efectele raportării și ale semnalării prevăzute la lit. d);

f) instituirea și utilizarea unor sisteme care să permită verificarea vârstei utilizatorilor de platforme de partajare a materialelor video în ceea ce privește conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală a minorilor;

g) instituirea și utilizarea unor sisteme ușor de utilizat care să le permită utilizatorilor de platforme de partajare a materialelor video să clasifice conținutul menționat la art. 42⁷;

h) furnizarea unor sisteme de control parental aflate sub controlul utilizatorilor finali în ceea ce privește conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mintală sau morală a minorilor;

i) instituirea și utilizarea unor proceduri transparente, ușor de utilizat și eficiente de gestionare și soluționare a plângerilor utilizatorilor către furnizorul de platforme de partajare a materialelor video în ceea ce privește aplicarea măsurilor prevăzute la literele (d)-(h);

j) instituirea unor măsuri și instrumente eficiente privind educația în domeniul mediei audiovizuale și sporirea gradului de informare a utilizatorilor cu privire la respectivele măsuri și instrumente.

(8) Datele cu caracter personal ale minorilor, colectate sau generate de către furnizorii de platforme de partajare a materialelor video, prin orice modalitate, în baza aplicării prevederilor de la alin. (7) lit. f) și h), nu pot fi prelucrate în scopuri comerciale, cum ar fi marketingul direct, crearea de profiluri și publicitatea orientată în funcție de comportament.

Art. 42⁹

(1) În cazul în care conținutul unei platforme de partajare a materialelor video încalcă dispozițiile art. 42⁷ și 42⁸ și nu sunt disponibile alte mijloace eficiente pentru a interzice încălcarea acestor dispoziții și pentru a evita riscul unor prejudicii grave aduse intereselor colective ale publicului, Consiliul poate solicita:

a) furnizorilor de platformă de partajare a materialelor video să îndepărteze conținutul ilegal sau să restricționeze accesul la acesta ori să afișeze un avertisment către utilizatori în momentul accesării acestui conținut;

b) furnizorilor de servicii care oferă spațiu de stocare pentru platformele de partajare a materialelor video să înlăture, să dezactiveze sau să restricționeze accesul la o platformă de partajare a materialelor video;

c) operatorilor de registre, care alocă nume de domeniu pentru platformele de partajare a materialelor video, să elimine numele de domeniu al platformei de partajare a materialelor video.

(2) Consiliul poate solicita furnizorilor de platformă de partajare a materialelor video luarea măsurilor prevăzute la alin. (1) lit. a) numai în baza unei decizii motivate. Decizia trebuie să fie suficient de precisă și argumentată în mod corespunzător, astfel încât să permită furnizorului să ia o decizie avizată în ceea ce privește acțiunile care trebuie întreprinse pentru a da curs deciziei primite. Decizia poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Consiliul poate solicita furnizorilor de servicii de stocare și operatorilor de registre luarea măsurilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) în baza unei decizii motivate sau în baza unei hotărâri judecătorești definitive.

(4) În activitatea de supraveghere și control, Consiliul poate solicita Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică, în cazul registrului de domenii și subdomenii în zona

«.ro», transmiterea datelor sau a informațiilor care pot conduce la identificarea persoanelor care furnizează un serviciu media audiovizual, un serviciu de platformă de partajare a materialelor video sau care încarcă și generează materiale video pe o platformă de partajare. Datele solicitate sunt transmise fără întârziere Consiliului în conformitate cu prevederile legale privind protecția datelor cu caracter personal.

(5) Mecanismele complete ale măsurilor de implementare vor fi stabilite de Consiliu. Aceste mecanisme ar trebui să fie ușor de accesat și de utilizat și să permită transmiterea notificărilor prin mijloace electronice.

Art. 42¹⁰

(1) În scopul punerii în aplicare a măsurilor prevăzute la art. 42⁷ și 42⁸ alin. (6)–(8), Consiliul încurajează utilizarea autoreglementării.

(2) Consiliul instituie prin decizii, mecanismele necesare pentru a evalua adecvarea măsurilor prevăzute la art. 42⁷ și 42⁸ alin. (6)–(8), implementate de către furnizorii de platforme de partajare a materialelor video.”

35. La articolul 48, literele d) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“**d)** datele lor de contact, inclusiv adresa geografică, de e-mail sau site-ul web, care permit contactarea lor rapidă și în mod direct și eficace;

...

g) precizarea că serviciul media audiovizual se află sub jurisdicția României și a datelor de contact ale Consiliului, în calitate de organism de reglementare și de supraveghere competent;”

36. La articolul 50 după alineatul (2) se introduce un nou alineat , alin. (3), cu următorul cuprins:

„**(3)** Furnizarea unui serviciu de programe de radiodifuziune sau de televiziune prin orice tip de rețele de comunicații electronice, cu excepția sistemelor digitale terestre, se poate face numai în baza licenței audiovizuale digitale și a acordurilor de retransmisie încheiate de radiodifuzor cu proprietarii rețelelor de comunicații electronice.”

37. După articolul 74 se introduce un nou articol , art. 74¹ cu următorul cuprins:

“Art. 74¹

(1) În scopul păstrării evidenței oficiale a furnizorilor de platformă de partajare a materialelor video aflați sub jurisdicția României, orice persoană fizică sau juridică, care intenționează să furnizeze astfel de platforme are obligația să transmită Consiliului o notificare cu privire la această intenție, care trebuie să conțină cel puțin datele prevăzute la art. 48.

(2) Consiliul stabilește prin decizie procedura de notificare și actualizează pe pagina sa de internet formularul-tip al notificării, cuprinzând informațiile pe care orice persoană care intenționează să furnizeze platforme de partajare a materialelor video are obligația să le comunice. Aceste informații sunt grupate în următoarele categorii:

a) date necesare identificării furnizorului și comunicării eficiente cu acesta;

b) denumirea și tipul platformei de partajare a materialelor video;

c) date de identificare a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice utilizate pentru furnizarea platformei;

d) adresa paginii de internet și/sau denumirea portalului de internet proprii platformei;

e) zona geografică de acces a utilizatorilor la serviciile platformei;

f) data estimativă a începerii activității, dar nu mai devreme de 10 zile de la data transmiterii notificării.

(3) Persoana fizică sau juridică care a realizat notificarea în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) poate să furnizeze platforma de partajare a materialelor video pe care a indicat-o în notificare.

(4) Orice modificare a datelor prevăzute la alin. (2) trebuie notificată Consiliului în termen de 10 zile.”

38. Articolul 75 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 75

(1) Recepționarea și retransmisia oricărui serviciu media audiovizual, furnizat legal de către furnizori aflați sub jurisdicția României sau sub jurisdicția unui stat membru al Uniunii Europene ori cu care România a încheiat un acord internațional de liberă retransmisie în domeniul audiovizualului, se efectuează în mod liber, în condițiile legii.

(2) Un serviciu media audiovizual prestat de un furnizor de servicii media, aflat în jurisdicția altui stat membru, poate fi restricționat provizoriu dacă, în mod expres, serios și grav:

a) incită la violență sau la ură împotriva unui grup de persoane ori a unui membru al unui grup pe considerente precum sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, dizabilități, vârstă orientare sexuală sau boală cronică necontagioasă;

b) instigă public la săvârșirea de infracțiuni de terorism sau aduce atingere ori prezintă un risc serios și grav de a aduce atingere securității sau sănătății publice, inclusiv securității și apărării naționale.

(3) Aplicarea restricționării în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) se poate dispune, prin decizie a Consiliului, dacă sunt întrunite, cumulativ, următoarele condiții:

a) în cursul ultimelor 12 luni, furnizorul de servicii media audiovizuale a fost, de cel puțin două ori, autorul unuia sau mai multora dintre comportamentele descrise la alin. (2) lit. a) și b);

b) Consiliul a notificat în scris furnizorul de servicii media, precum și statului membru care are jurisdicție asupra furnizorului respectiv și Comisiei Europene presupusele încălcări și măsurile proporționale pe care intenționează să le ia în cazul în care orice astfel de încălcare se repetă;

c) Consiliul a respectat dreptul la apărare al furnizorului de servicii media audiovizuale și, în special, a oferit furnizorului respectiv posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la presupusele încălcări;

d) consultările Consiliului cu statul membru care are jurisdicție asupra furnizorului de servicii media audiovizuale și cu Comisia Europeană nu au condus la o soluționare amiabilă în termen de 30 de zile de la primirea de către Comisia Europeană a notificării prevăzute la lit. b).

(4) Aplicarea restricționării în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b) se poate dispune, prin decizie a Consiliului, dacă sunt întrunite, cumulativ, următoarele condiții:

a) în cursul ultimelor 12 luni, comportamentul menționat la alin. (2) lit. b) a mai avut loc cel puțin încă o dată;

b) Consiliul a notificat în scris furnizorul de servicii media audiovizuale, precum și statului membru care are jurisdicție asupra furnizorului respectiv și Comisiei Europene presupusele încălcări și măsurile proporționale pe care intenționează să le ia în cazul în care orice astfel de încălcare se repetă;

c) Consiliul a respectat dreptul la apărare al furnizorului de servicii media audiovizuale și, în special, a oferit furnizorului respectiv posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la presupusele încălcări.

(5) Aplicarea restricționărilor prevăzute la alin. (2) se realizează doar pentru teritoriul României, fără a aduce atingere aplicării oricărei alte proceduri, căi de atac sau sancțiuni

care vizează încălcările în cauză în statul membru în a cărui jurisdicție se află respectivul furnizor de servicii media audiovizuale.

(6) În cazuri urgente, în cel mult 30 de zile de la presupusa încălcare, Consiliul poate dispune restricționarea prevăzută la alin. (2) lit. b), chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (4) lit. a) și b). Consiliul notifică în cel mai scurt timp posibil Comisiei Europene și statului membru în a cărui jurisdicție se află furnizorul de servicii media audiovizuale, măsurile luate, indicând motivele pentru care consideră că există urgență.

(7) În cazul în care Comisia Europeană ajunge la concluzia ca măsurile sunt incompatibile cu dreptul european, Consiliul dispune sistarea măsurilor preconizate sau încetarea de urgență a aplicării acestora.”

39. Articolul 75¹ se abrogă.

40. Articolul 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 82

(1) Distribuitorii de servicii care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice folosite pentru difuzarea către public a canalelor de televiziune și a posturilor de radio, aflați în jurisdicția României, pot fi obligați, prin decizie a Consiliului, să transmită anumite canale de televiziune, posturi de radio și/sau unele servicii complementare asociate, în special servicii de accesibilitate care asigură un acces corespunzător al utilizatorilor cu dizabilități, precum și date care permit furnizarea de servicii de televiziune conectată și de grile electronice de programe.

(2) Obligațiile de difuzare prevăzute la alin. (1) se impun doar dacă:

a) un număr semnificativ de utilizatori finali ai acestor rețele și servicii le folosesc ca mijloace principale de recepție a emisiilor posturilor de radio și a canalelor de televiziune;

b) sunt justificate în mod obiectiv, proporționale și transparente și contribuie la stimularea investițiilor eficiente în infrastructură.

(3) Consiliul are obligația revizuirii obligațiilor impuse potrivit alin. (1) la fiecare 5 ani.

(4) Impunerea obligațiilor prevăzute la alin. (1) se face fără plata vreunei remunerații.”

41. La articolul 91 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(1) Constituie contravenție nerespectarea de către furnizorii sau distribuitorii de servicii a dispozițiilor prevăzute la art. 2 alin. (6), art. 22 alin. (1), art. 23 alin. (1) și (2), art. 26¹ alin. (1), art. 31 alin. (1), (3), (4) și (5), art. 39 alin. (1), art. 39¹, art. 41¹ alin. (1) și (2), art. 42¹ alin. (6), art. 42⁷, art. 42⁸ și art. 48, precum și ale deciziilor având caracter normativ emise de Consiliu.”

42. La articolul 97 după alineatul (3) se introduce un nou alineat , alin. (4), cu următorul cuprins:

“(4) În caz de conflict între prevederile Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată și prevederile Legii nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, în absența unor dispoziții contrare din Legea audiovizualului, se vor aplica prevederile acesteia din urmă.”

43. Mențiunea privind transpunerea normelor europene se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prezenta lege transpune prevederile Directivei 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, Nr 95 din data de 15 aprilie 2010.

Prezenta lege transpune prevederile Directivei (UE) 1808/ 2018 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) având în vedere evoluția realităților pieței, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, Seria L,Nr. 303 din data de 28 noiembrie 2018.”

Art. II. Legea audiovizualului nr. 504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 22 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. III. Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 704 din 4 august 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 328/2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La articolul 13, alineatul (1), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**h)** colectarea lunară a unei contribuții de 3% din prețul operelor audiovizuale descărcate contra cost prin intermediul serviciilor de transmisie de date, inclusiv prin internet sau telefonie, prin furnizori de servicii media audiovizuale la cerere, obligația prezentării documentelor care certifică sumele încasate, precum și obligația de plată a contribuției revenind persoanelor juridice care realizează aceste venituri;”

2. La articolul 13, alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă , lit.h¹), care va avea următorul cuprins:

„**h¹)** 4% din veniturile obținute din tranzacții unice sau sub formă de abonament, de către furnizorii de servicii media audiovizuale la cerere, pentru vizionarea de opere audiovizuale prin intermediul serviciilor de transmisie de date prin internet sau telefonie. ;”

3. La articolul 13, după alineatul (1) se introduc două noi alineate , alin. (1¹) și alin.(1²), care vor avea următorul cuprins:

„**(1¹)** În cazul furnizorilor prevăzuți la alin.(1) lit. h¹), cu sediul în alt stat membru al Uniunii Europene, veniturile asupra cărora se impune contribuția sunt cele obținute pe teritoriul României.

(1²) Prevederile alin.(1) lit. h) și h¹) nu se aplică furnizorilor ale căror venituri, pe ultimul an fiscal, nu au depășit echivalentul în lei, la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, al sumei de 65.000 de euro sau al căror nivel de audiență este sub 1%, raportat la numărul de abonați la nivel național, la serviciile de transmisie de date care asigură accesul la internet în bandă largă.”

4. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14

Operatorii economici sunt obligați să declare și să vireze Centrului Național al Cinematografiei sumele prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a)-e), h) și h¹) până la data de 25 a lunii curente pentru luna anterioară, precum și să depună lista contractelor încheiate, prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a)-c), cu menționarea valorii acestora.”

5. La articolul 16, după alineatul (2) se introduc două noi alineate , alin. (2¹) și alin. (2²), care vor avea următorul cuprins:

„(2¹) Furnizorii prevăzuți la art.13 alin. (1) lit. h¹), pot opta pentru finanțarea directă a unei producții cinematografice, cu până la 30% din suma datorată la Fondul Cinematografic, la solicitarea producătorilor de film și după notificarea prealabilă adresată Centrului Național al Cinematografiei.

(2²) Pot face obiectul finanțării directe, conform prevederilor alin. (2¹) și proiecte declarate câștigătoare la concursul de selecție de proiecte cinematografice în vederea acordării de credite financiare directe pentru producția de filme și pentru dezvoltare de proiecte cinematografice.”

6. Prezenta ordonanță transpune prevederile art. 13 alin. (2) și (3) din Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, Nr. 95 din data de 15 aprilie 2010, astfel cum au fost acestea modificate prin art. 1 pct. 18 din Directiva (UE) 2018/1808 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) având în vedere evoluția realităților pieței, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, Nr. 303 din data de 28 noiembrie 2018.”

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din cu respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din cu respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI